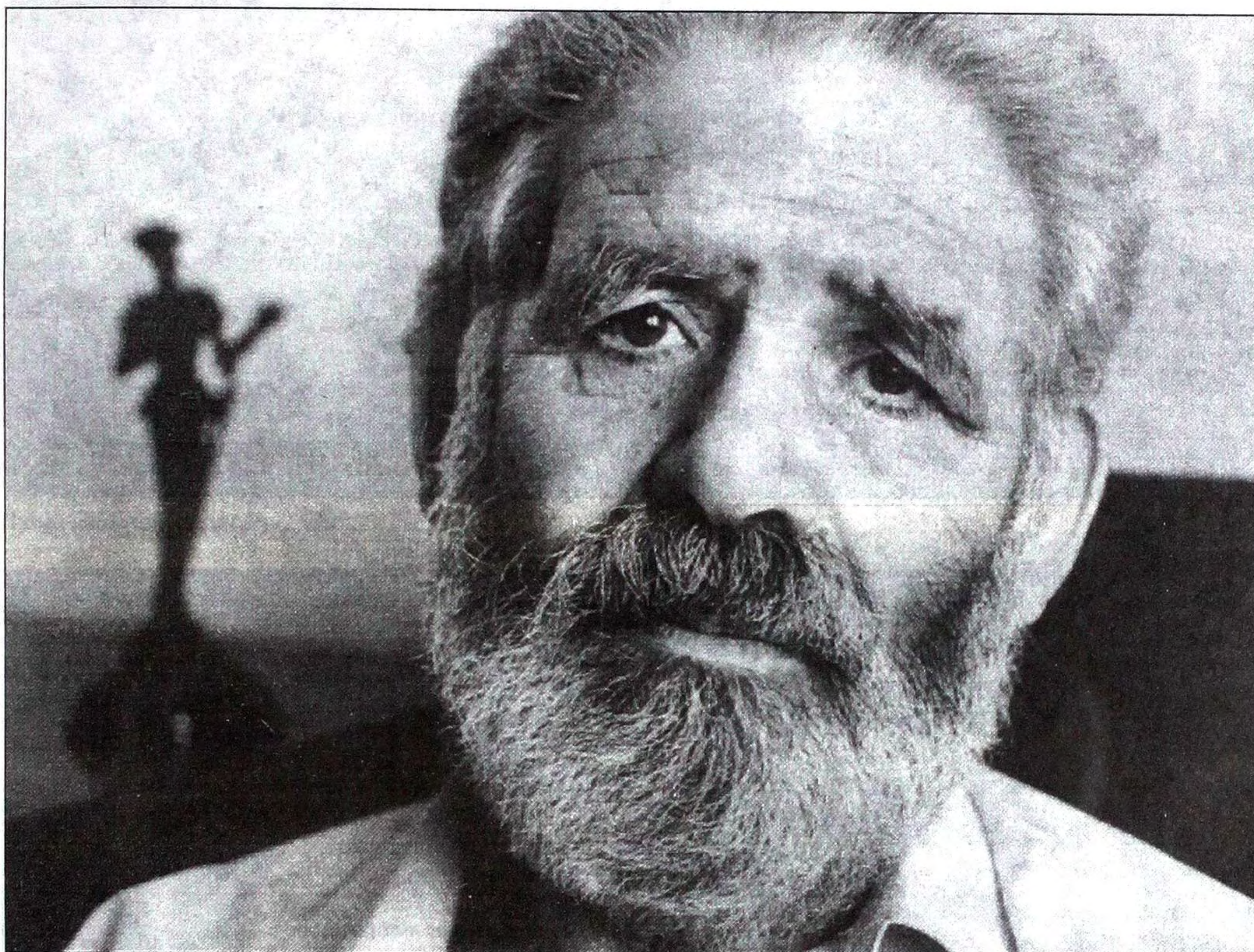

ДЕВ'ЯТОГО АНГЕЛА ЗВУТЬ ЕВЕЛІНА

Арнальдо Фернандес. 6 липня 1992.

У кожного іспанця вісім прізвищ, - пояснює Арнальдо, - чотири від мами і чотири від тата.

Батько-анархіст дав йому гучне ім'я якогось принца, а вісім ангелів свити оберігали сина від бід і напастей.

Скільки могли.

Тепер його крила - тільки Евеліна. Життя пролітає стрімко, як ру-

лон кіноплівки на монтажному столі: ювілей - інвалідна коляска - лікарня - інсульт - "Спартак" - почесне звання - шкіряний піджак - "Реал Мадрид" - "8 тактів забутої музики" - премія імені Т.Г.Шевченка - "Тривожне небо Іспанії" - худрада - партбюро - "Іду до тебе, Іспаніє" - призи фестивалів - "Люди над хмарами" - ВДІК - війна - дитячий бу-

динок - Москва - СРСР - теплохід "Кооперація" - громадянська війна - Іспанія - тато і мама.

Заплющ очі - й ти завжди вдома.

Вікна в його квартирі дивляться на схід і, обернувшись до Іспанії, впираєшся у стіну.

"Що за доля така, штарий, народитися в одній країні, жити в

Засідання круглого столу. 1988.

іншій, а на старості літ опинитися в третій і все не з власної волі..." ("штарий" - наше вдіківське "старий", але з іспанським акцентом). Очі сивого ідальго дивляться печально і мудро. У тій країні, звідки вони світять, питань давно більше, ніж відповідей.

"Коли я знову почну ходити, вважай, що я народився знову".

Є люди, яких люблять усі. Одного з них я знаю добре. Нехай він швидше народиться знову, але ім'я його нехай залишається тим самим - Арнальдо Ібаньес Фернандес Бургос Кобо Діас Діес Сальфінес.

А дев'ятого ангела звать Евеліна.

Володимир ПІКА

6 липня 1992 - лютий 1997. Київ.

Засідання секції документального кіно. 1987.

Пуца-Водиця, вересень, 1992.

